

Hij vertelde hun een gelijkenis over de noodzaak om altijd te bidden en niet op te geven:

'Er was eens een rechter in een stad die voor God geen ontzag had en zich van de mensen niets aantrok. Er woonde ook een weduwe in die stad, die steeds weer naar hem toe ging met het verzoek:
"Doe mij recht in het geschil met mijn tegenstander."
Maar lange tijd wilde hij dat niet doen. Ten slotte zei hij bij zichzelf:
'Ook al heb ik voor God geen ontzag en trek ik me van de mensen niets aan, toch zal ik die weduwe recht verschaffen omdat ze me last bezorgt. Anders blijft ze eindeloos bij me komen en vliegt ze me nog aan.'

Toen zei de Heer:
'Luister naar wat deze rechter zegt, al minacht hij ook het recht. Zal God dan niet zeker recht verschaffen aan zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen? Hij hoort hen immers geduldig aan. Ik zeg jullie dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Maar als de Mensenzoon komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?'

Lucas 18, 1-8

We kunnen ze overal tegenkomen, de 'weduwen' en andere mensen die op zoek gaan naar rechtmatige hulp, overal in de wereld. Mensen in Guatemala die zich inzetten voor een gezond milieu komen daarvoor in de gevangenis terecht. In Irak hebben veel slachtoffers van het regime van Saddam Hussein het nog altijd zeer moeilijk. In Congo kunnen veel armen de zorg voor hun gezondheid niet betalen, laat staan een opname in de kliniek. Armeniërs lijden in een oorlog waar bij ons bijna nooit over wordt gesproken. Asielzoekers moeten in ons land op straat slapen, ook kinderen. Overal roepen mensen om hulp: "*doe mij recht*". Elke mens heeft toch recht op een menswaardig leven.

En overal zijn er 'rechters' die voor God geen ontzag hebben en zich van mensen niets aantrekken. Ze kijken vanuit een ivoren toren neer op de mensen die hen '*last bezorgen*'. Hoogstens komen ze in actie om van de '*last*' verlost te zijn. Ze luisteren niet naar de mensen. Ze zorgen vooral voor zichzelf.

Gelukkig zijn er mensen – vaak vrijwilligers – die wel kunnen luisteren en die zich het lot van hun medemensen aantrekken om hen '*tot hun recht*' te laten komen.

En God? Luistert God wel naar de mensen die dag en nacht tot Hem roepen? Soms hebben we de indruk dat Hij niet naar ons luistert. Maar Jezus zegt: '*Hij hoort hen immers geduldig aan*' en '*Hij zal hun spoedig recht verschaffen*'.

God luistert niet zoals de rechter uit de gelijkenis. Die geeft aan de weduwe uiteindelijk toch wat ze vraagt, om van de

last verlost te zijn. Hij luistert vanuit zijn eigen eng perspectief.

Als wij tot God bidden, blijven we soms ook steken in dat eigen eng perspectief. We vragen aan God wat we dringend nodig hebben of wat we graag hebben. Dat is niet verkeerd: we kunnen bij God met alles terecht. Maar God kan onze problemen niet oplossen. We moeten Hem dus niet verantwoordelijk stellen voor wat er in ons leven mis loopt.

God kijkt en luistert anders dan wij, vanuit een breder en ruimer perspectief. Nune, een Armeense vrouw, verwoordde het met een mooi beeld. Wij gaan onze levensweg en stellen soms vast dat een deur, waar we doorheen willen, dicht is. Dat maakt ons ongelukkig. We zouden willen dat God die deur voor ons openmaakt. Zolang we gefixeerd zijn op die ene dichtgevalle deur, zien we niet dat er nog andere deuren zijn, die wel open staan. Als we door een van die andere deuren gaan, verloopt ons leven anders dan wij gedacht hadden, maar dat kan ook goed zijn of worden. We mogen erin geloven dat God altijd wel ergens een deur voor ons openhoudt. Hij wil dat wij leven en tot ons recht kunnen komen. Maar zijn levensperspectief is veel ruimer dan het onze. Als wij leren kijken en luisteren als God, mogen wij erin geloven en erop vertrouwen dat Hij ons leven blijft geven, zelfs na de dood.

Daarom is het goed *altijd te bidden en niet op te geven*. Dan zal de Mensenzoon geloof vinden op aarde, ook bij ons.

God,
help ons te kijken en te luisteren
in een ruim levensperspectief

Als wij in ons leven
soms voor een gesloten deur staan,
maak ons dan duidelijk
dat er andere deuren zijn,
die wel open staan.

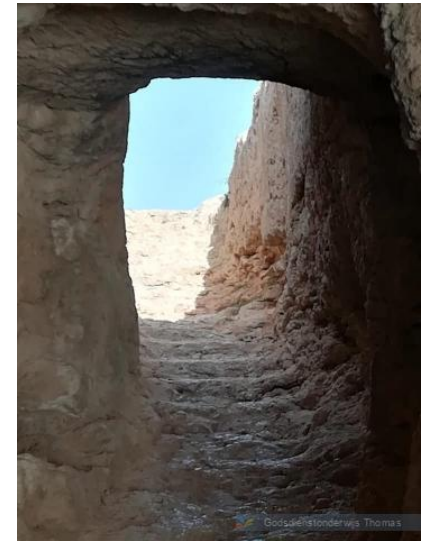
Wees ons nabij
op onverwachte momenten,
op onverwachte paden,
in onverwachte situaties,
via onverwachte open deuren.

God,
wij geloven in uw nabijheid.
Help ons
om verder te groeien in dat geloof.

Amen.

Foto:
Godsdienstonderwijs Thomas.

*In het licht
van Gods woord*

Open deur